

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 730. Gregorii Pap. II. Annus 17. Leonis Isavr. Imp. Annus 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

... hoc eodem anno praecepsit signa caelestia de immi-
nenti clade Saracenorum in Gallias, testatur Beda qui vi-
dit, atque descripsit his verbis: Anno Domini incarnationis
septingentesimo vigesimo nono, apparuit cometa duo circa so-
lem, multum intuentibus terrarum incutentes. Vnus quippe solem
in archa mense orientem, alter vesper sequubatur solem occi-
dentem, quasi Orientis simul & Occidentis dira clada praesigi: vel
certius dicitur, alter noctu praecurreret exortum, ut vtrique tempo-
re mala mortibus immineret signaret. Portabant autem faciem
per venter & Aquilonem, quasi ad attendendum acclivem, appare-
bant, nesci lanuata, & duabus ferme septimanis permanebant.
Quo tempore praesens Saracenorum laes Gallias miserâ cade
rebat. Et post non multo post in eadem provincia dignus sua per-
didi perire laedant. huculque Beda.

Qui enim ante annos quatuor à Carolo Martello in
Aquitania fuerant dira clade Saraceni confecti (vt suo lo-
co superius dictum est) separantes vires, nouos cogentes
egressus, maiori impetu, sicque vehementiore furore in-
uadente primùm Galliam Narbonensem, inde in reliquis
Galliarum provincias processerunt: positi sunt eam, nummition-
ibus expugnatis. Quos itraque in miseris Christianos, in
sacra templa dirptione, incendia, & sacrilegia, in sacer-
dotes cydes, in sacras Deo virgines stupra nefarie perperant,
nemo potest mortaliu scriptioe, locutione ve
digne fari expresserit, quae vt visum est Beda, duabus his
se linguis ignis & caelo clamantibus praenuntari me-
ruerunt.

IESU CHRISTI
ANNUS 730.

GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP.
ANNUS 17.

SECVTIVVS annus septingentesimus trigessimus Re-
temporis, decimatercia Indictione, quo Leo Imperator,
quod minus veritate polleret, eo magis violentia si-
gnum quod paruit, vt quum promulgauerat haeresim
habilit. Quod enim concillato Luthprando Rege
Logobardorum, res Italiae in turum collocata esse vide-
possent, in ita praesertim concordia inter Exarchum at-
que Romanum Pontificem, liberius posse agere in O-
riente sibi visus, primùm omnium sanctissimum Patriar-
cham Germanum Orthodoxorum antequam gnam aggre-
ditur, quem ad res Italiae sedandas vsque in hanc diem se-
dere (vt diximus) passus est. factus enim vt sibi videbatur,
voti compos, eum magni de throno depositum ignomi-
nia in exilium misit, in locumque eius impium haereti-
cum scoocastam Anastasium Syncellum tyrannice
habuit, nullo adhibito, vel in depositione illius, vel
in promotione istius, consilio sacerdotum, vel cleri, ex
proscripta canonum auctoritate, omnia sibi pro arbitrio
vendicant haeretico Imperatore. De his dictum primùm
omnium, quae de abdicacione ipsius Theophanes scribat,

Leo ipse idem tenens, tertiadecima Indictione, tertiam feriã
tempo Leo Isaurian, conclamationis ad populum, contra
sancti in reuer abbas celebrant iconas in tribunal decem & no-
nem tabularum, adancata quoque Germano sanctissimo Patriar-
cha, tam posse illi persuadere, quod subscribere contra sanctas
iconas. Sed feru Christi feruus nullat eius acquiescens, detesta-
tali ex alia ipsi cum verbum verum atque veritate dixisset, ab eorum
aut summum in exilio, et eadem pallium, & post multos di-
Lactantius sermone dicens: Si ego sum laicus, mitte me in mare.
Hic quoque vniuersali quippe Synodo inuolare fidem impossibile est
nisi scilicet apostolicam doctrinam & Paternam traditionem,
Imperator & abiens ad locum qui dicitur Platanius, in paruen-
tali loca sua quae operâ dedit, summo sacerdotio sancti annu

quae uos decem, mensis quing, & diebus septi, imò annis quinde-
cim, vt dicitur est superius, nec de abdicacione potius quam ce-
positione Germani Theophanes. Verum Ioannes Dama-
scenus, qui isto vicebat & scribebat tempore, nequa-
quam ita placide, sed cum ignominia sciam ab Impera-
tore abrogacionem satis testatur, ipsumque in exilium et
se missum, nam audi: Et mox (inquit) beatus Germanus ala-
qu periculis, & in exilium missus est, & congliesit aliq Patres,
quorum nomina nos ignoramus. Nomen id latronum est? Sic
igitur de Germano maiorem fidem praestandam ioan-
ni Damasceno quam Theophani quiquis iure defini-
erit: eum praesertim ex Actis sancti Stephani marty-
ris fulciantur, quae paulo post reddidit lumen; & ex
historia de sanctae Euphemiae reliquiarum translatione.

Sed quae de subrogacione successoris, studio Imperatoris
tyrannice facta idem scribat Theophanes, sauimus.
Subdit haec ipse.

Porro vndecimo Kalendas Februarij creant falsi nomi. Ne Ana-
stasium d'isipulam & Synclum eiusdem beati Germani, conser-
uacionem Leonis impietati propter auarum principatum mundani,
hanc ipsam Constantinopoles proventer. Sane Gregorius
sanctissimus Praesul Romanus (quem admodum praedixi) Anasta-
sium vna cum libello abiecit, Leonem per epistolas tamquam in-
ique agentem redarguens, & hominem cum tota Italia ab illi Imperio
recedere faciens: Insuper etgo Tyrannus contra venes ab-
les imagines persecutionem tenebat, per multo clerici & mo-
nachi, & religiosi laici pro rebus periculatis sum verbo, huculque
Theophanes res huius anni, sed de iisdem ita scriptus.
Gregorius Leonem per epistolas, quae multum sunt nota, redarguit.
Sed & iohannes huic cum Orientis episcopi anathematibus iudat.
haec ipse, intelligens Ioannem Damascenum, quibus praedi-
byterum cognomento Chrysostrami nuncupatum tuihe
tradit. Sed quae his contenticia habet Anastasius Biblio-
thecarius in Gregorio post recitata: quae superiori sunt
anno relata, videamus.

Past hoc (inquit) claruit imperatoris malitia, pro qua perse-
quebatur Pontificem: ita vt compelleret omnes Constantinopoli ha-
bitantes, tam virtute, quam blandimento, vt deponerent vocati-
que habebantur imaginem Sanctorum quoniam eum sanctae Ceu-
trici, vel omnium Sanctorum, eam, in medio civitatis, quod aucto-
re crudele est, igne cremaret, & omnes deo abiret depositi in
clesias. Et quia plerique in eisdem civitate populo tale scem fe-
ri praepediebant: aliquam capite truncati, alij parte corporis
scissi panam perierunt. Pro qua causa etiam Germanum Con-
stantinopolitana Ecclesia Antistitem, eo quod ei consensum praeter
noluisse, Pontificatu praeuocato idem Imperator, sibi, complerem
Anastasio praedictum in eius loco constituit. Qui in hoc Syno-
dica ad Gregorium scribit Romanum Pontificem: cum tuis etiam
eum consentientem reperiret, et sanctum non cen su vt faxem &
consacerdotem saluo, sed rescripto eorum totis, nisi ad Ca. ho-
litam se conuerteret fidem, etiam extorrem à sacerdoti ali officio
esse mandauit. Imperatori quoque mandauit, salutaris inuadens,
& vt à tali exevratili misera desinat, et scriptis iam monuit, a.
Anastasio. Quod verò non obtemperasset omnino, tunc
demum factum est, vt idem Pontifex tandem tui. dem
Imperatorem, vt potè penitus impenitentem haereticum
cognitum & declaratum, fuerit anathemate execratus;
tumque Romanos, tum Italos ab eius obedientia recede-
re penitus fecerit, qui antea id iponte (vt vidimus) simul
facere saepe tentassent.

Recinuerat haec tunc habenas rebellantis populi faxe
Gregorius, ne aduersus Imperatorem penitus rebella-
ret, quamdiu spes aliqua esse potuit, vt saepe monitus pro-
mulgatum de imperate reuocaret edictum, non curans
se ob eam causam saepius esse vna in discrimine adductum.
Vbi autem eundem neque verbis scriptivae à ceptis po-
tuit reuocare, neque beneficijs continere, quin in deteri-
us laboretur: tempus iam aduenisse ratus, vt securus
ad radicem admoueretur arboris infelicis, Apostolica
auctoritate Succidite eam, & clamat. Quo tonitru excita-
ti fideles occidentales, mox descenderunt penitus à Leonis
Imperio, Apostolico Pontifici inhaerentes. Sic dignum po-
steris idem Gregorius reliquit exemplum, ne in Ecclesia

110
Pleon. De
nate. de i
ing. era. 2
III.
aliquid
deest
ANASTA
SIVS IM-
PENS EPI-
COPVS
CONST.
IV.
QND
REGOR.
PONTIFEX
LEONEM
IMP.
V.
HARETI
I PRIN-
CIPES
QUANDO
REGNO
PHIVAN
DI.
Pan. 4.
E 4
C. VIII

Christi regnare ficerentur heretici Principes, si sepe mo- niti in erro. perfiterentur oblatino animo inuenirentur. Tunc enim accidit quod & Graeci historici omnes afir- mant, & idem Theophanes ait anno decimo quarto Leonis Imperatoris, ipsam Leonem ab eodem Gregorio pri- uatum esse tributorum Italiae exactione. Tendantur id Cedrenus & alij. Zonaras haec Roma quod par est crede- re) facta esse Synodice tradit, atque in eodem Concilio ip- sum Imperatorem anathematis affectum pœnâ. Cuius re- causâ factum est, ut uehementius à Leone in Oriente Ec- clesia vexaretur.

VI.

Sed res geltas in eo tumultu Constantinopoli pleniù videamus, quas Theophanes icuine adco, paucis vix de- gustatis praterisse videtur. In Actis verò S. Stephani iu- dioris Martyris tunc scriptis fufus hac digna memoria enarrantur, in depositione S. Germani & lubrogatione Anastasij accidisse: Imperator milites gladij accititòs mittit, qui sanctum virum contumeliosè habitum, à plagis male multas- tam thono exturbarent. Ipse itaq; statim ad monasterium & que- tum vite genus se contulit. Ac contra Ecclesiam inuasi ille perse- cutor & contumeliosus, eamq; inferum in modum peruersans, ai- ni agno marore implens non modò ob egregij pastoris crepionem, sed etiam ob eius, quene in ipso locum subrogauit, immunitatem. Confessum enim se Iesum Patriarcham, hoc est, eiusdem vi dicit soler siglata hominem suffecit, nimicim seruum Anastasium, qui in emmibus vchò ipsi assensiens, ac in ipsorum obsequium persoluit, atq; omnia ea qua ab ipso gerebantur, seruilem in modum laudat, hinc quoq; pernicioso de quatuor paronum se adiurget. Excubi- reliqua suo sunt loco d. cenda. Sic igitur Constantinopo- litana Ecclesie impugnaculum delit, cum ex ea subdu- ctus est S. Germanus Orientalis Ecclesie lucerna ardens & lucens, vipotè quonon solum sanctis operibus & fidei Catholice defensione vniuersum illustrauit Orientem; sed & scriptis ipsam Ecclesiam Catholicam luce perfunde- rit. vnam extarent omnia, atque ea praesertim, quae exul- ocio maiori conscripsit. Porro eiusdem Germani Pa- triarchae, praeter Theoriam rerum Ecclesiasticarum, & homilias, aliæque nonnulla, quae edita sunt in Bibliotheca sanctorum Patrum, extat in Bibliotheca Vaticana liber, qui inscribitur:

- N. 435. *Epist. quasdam de aere y papia 7 15 de cepi opo Cois. Ad Marinum Consuleni & notarium etatio de vita d. finis vobis.*
- 439. *Item in Collectaneis quibusdam Graecis ca- nonum & legum, est eius veluti constitutio quaedam, in qua perstringit Italos, tan- quam Imperatori suo non obtemperantes.*
- 577. *Annotationes quaedam in Dionysium Arce- pagitam praeter illas, quarum superitis memini- mus epistolaram, quae in Synodo generali VII. Aët. 4. citantur.*
- Epistola ad Ioannem Episcopum Synnodo- rum.*
- Epistola ad Constantinum Episcopum Na- colia.*
- Epistola ad Thomam Episcopum Claudio- politem.*

VII.

Ioannes Cyparistius libro 8. citat Germani in eod. Photius in Bibliotheca cap. 233. Germani Patriarcha. Sed non dubito quin in alijs Bibliothecis a- lia plura sanctissimi viri lateant scriptorum monimen- ta, quae aliquando Deo volente, prodentur in lucem. Sunt praeterea Constitutiones synodales sancti Ger- mani.

Celebratur in Menologio Basilij Imp. (ita nominatur quod eius iustij collectum est) die duodecimâ Maij, me- moria S. Germani, vbi & asseritur nonagenarius ex hac vi- ta migrasse. Cuius tempore Constantinopoli clarit san- ctitate Stephanus Abbas, quem ex monasterijs Palaestinae idem S. Germanus vocauit Constantinopolim ad regen- dos monachos disciplina solutos, cuius anniuerfaria dies agitur in eod. Menologio Basilij Imp. decimatercia men- sis Ianuarij.

Accidit etiam iisdem diebus (quod non prateritum est) vt Gothorum populus, qui incoleret regionem trans Euxinum Pontum, defuncto suo imperio Epistopo, eligerent Ioannem quemdam sancti moribus imbu- tum, & consecrandum mitterent Constantinopolim ad Germanum Patriarcham qui ne pollueretur hereticorum contagio, missus ab eo est in Sberiam trans Pontum Karu- num ab Episcopia regionis illius consecrandus. est nam- eius memoria celebris in Menologio die viginti octaui Junij.

Sed iam ad Ioannem Damascenum se conuertat oratio, quem his ipsis diebus scribere egerit vt clici merna- hos de imaginibus, eius reliquiae con- stat, dum ait: Et nunc deitas Germani alapi percipio & in eculum missio horum cum meminit Ioannes Hierosolymorum Episcopus, ait: Amplissimos libros de diuinitate se venter, et am- quam adoratione contemto: Quo enim diuina in quo palat- diuina in se ipso inde ab initio praesentia impressa, in quo- solubimus de venter videmus magnum bene casti. Ad- usquod parit labores hostatorem & simulatorem Ceoniam ha- bebant de quo supra. & interitus: Ipsum autem ceteri dicitur- las impulit, vt propter leges diuinae pognat. Damasceni pri- cipillos scilicet, vt dictum est, ac postea Palatia, vbi ha- bebant in monasterio, eos qui diuina magister in velle Const- nopolitana eueriebant, contumeliosè q; ipsi aut, poptate. hie- Ioannes. Factum quidem est, vt lectioe Ioannibus- rum quique susticiens esset, qui poterat diuina icono- mos inire certamen.

Sed aliqua ex his licentiamus, quibus postquam aduersus Apostatarum Imperatorem inuictus, atque vni- cum cum in illis scribendis vi rationem militatissim- nis verbis in exordio primis orationis: Ob id in quibus- sum incitatu ad scribendum scribit. Nonnulli autem in pa- deceptos multum vlet Regia ad vira. Paucis enim omnia- illi qui terrarum Reges talij Regi Imperio gubernari, et- ges debere Regibus imperare sunt, in qua carum ipsi vix- & asseruntur. & interitus in eundem Domini ex velle- hi sunt. Spoliet se ipsum exercitum suo terrenum Imperator. Spoliet Regem ac dominum suum. Deponat imperatorem. Et- eorum qui aduersus Tyrannum optati atq; q; ipsi se reg- pietatem an putet. in sine autem eiusdem primae orationis- Cum igitur antebas sacerdotes Regij, fuerit Christus. Ho- publica diuinitas dicitur, dicitur. Et vte sanctus pre- stantes, plurimiq; Concilia à sanctis & diuina spiritus afflu- tribus celebrata: cur nemo eorum in quibus vixit, et- bandam? Nonnulli solum doceri non patitur. Et haec oratio- uet lex (vt per Prophetam inquit Spiritus sanctus) & re- dum Domini ex Hierusalem. Non per uictum vt alid alid- fuisse & temporibus nuntati fuisse videmus; nec sicut vixit- qui ab ea sunt alieni, vsum & ludum putant. Regi nullo- imperio Patrum vana nati auerere consueuerunt. Non vana- rum est Regum Ecclesiastica iustitia cancellari. Non vana- pietatem, sed latronum sententiam ex vni qui peccati impo- non autem verba persuaidentur. & paulo post: Ita de tota- tuere atq; decernere non ad Reges pertinet, sed ad Concilia. Nam- vbi duo vel tres inquit Dominus congregati fuerint in no- me meo, ibi sum in medio ipsorum: Iugali & solandi vixit- non Regibus, sed à Apostolis & eorum successores & Pastores, & Doctores Christus dedit, &c.

Et in secunda oratione: Andree inquit populi, vobis- que, viri, muliere, pueri, senes, adulescentes, infantes, quia- stianorum sancti: Si quis enim dixerit vobis peccata, quod Ec- clesia Catholica à sanctis Apostolis à Patriarchis, atq; Concilio- ptum ad hunc usq; diem seruauit, eum in aetheris, vniq; pro- tuum constim acciperis. quem admodum facta haec, ex qua- tem est affecta. Licet Argenti, hie et hie dicitur, et vixit- id quod acceperat, vixit occlusit. Vixit enim illa vix- id quod proptus est Paulus, anathematis in quibus, se ad de- La, quod sciret esse Episcoporum vniq; monachorum, in- ferre anathematis: Inlet itis: Considerate quid factum- bolis dicit: & Er quosdam quidem in diuina panti- pino- pololo, deinde Prophetas, non Pastores atq; Doctores. Ad Ec- clesie constitutionem non addidit Reges. Et rursum: & vbi- (inquit) Praepositi vobis & hie vte dicitur: vobis enim vna &

...animum pro animam vestram reddam. Itē rursus die...

...Anastasio in Teopropachos: Manichaei inquit Evangelium secundum Thomam...

IESU CHRISTI ANNO 731.

GREGORII PAP. III. LEONIS ISAVR. IMP. ANNO I. ANNO 16.

QVI sequitur annus Redemptoris septingentesimus Gregorius primus in ditione decimaquarta, fuit...

Gregorius tertius in nomine Syri ex parte Ioanne, vir mitis...

...timam, lingua quae in ditione politus, exhibitor omnium bonorum...

Exigebat quidem temporis vehementer perturbatio, ut qui videretur optimus, idem quam citissime eligeretur...

Fuit autem (inquit) Gregorius Papa tertius temporibus Leonis & Constantini Imperatorum, ea persecutione grassante...

Reverentis secum illis litteris in civitate Romanam rediens, ipse sanctissimo Pontifici patris fecit, confesum se faciens reum culpae...

Qui hic comparatus erat Leo, ut nec audire vellet Romano Pontifice veritate meos qui ipsam prope etiam...

III. AD HAB. RISM. TOLLEN. DAM. PON. TIFEX. S. CONVER. TIT.

GREG. PP. LEGATIO. NEM. MIT. TIT. AD. LEONEM. IMP.

IV. CONCIL. ROM. IN. CAUSA. GREGORII. PRESBYT.

V. AMILIA. NVS. EPI. CYZ. C. CON. FESSOR. ST. ALII.